

«L'actitud vital de la rebel·lió està bastant oblidada»

Enhorabona. Primer concurs literari al qual es presenta i primer premi. Satisfet?

—Ho estic, sí. Guanyar el premi Just Manuel Casero, suposa una bona injecció de moral per continuar treballant i em serveix com a punt referencial, ja que quan comences no saps si ho fas bé... Ara, a continuar treballant i seguir escrivint.

—Això dels premis literaris...

—És una forma de donar-te a conèixer. Els premis d'aquest tipus t'obren portes, et permeten que et conegui més gent si l'obra és editada com cal... A Catalunya, editar sense premis és complicat.

—Tot i ser el primer premi que guanya, vostè diu que vol ser escriptor. Sí que ho té clar!

—Sí, ja que la literatura m'ha apassionat sempre, tot i que és des de fa dos anys que m'hi dedico més intensament. Tinc diversos projectes en marxa: una obra de teatre, tres novel·les...

—Van dir del seu treball que es tractava d'una obra digna de ser premiada. Excel·lent elogi, oi?

—Sí, sobretot si tenim en compte que es tracta d'una declaració que correspon als crítics que han llegit el llibre.

—De què va *La funesta ideologia*?

—Fa un plantejament bastant filosòfic a l'entorn de la relació entre l'home i la societat amb situacions extremes sobre temes existencials.

—Fa referència a situacions possibles, oi?

—Presentat en forma al·legòrica és evident que totes les situacions són aparentment inventades.

—Funesta ideologia és igual a ideologia funesta?

—Totes les ideologies poden arribar a ser fu-

nestes si es presenten des del despotisme.

—Vostè diu també que és funest haver d'assumir obligatòriament una ideologia concreta.

—Ho és en la mesura en què no tenim capacitat d'escollir amb llibertat.

—Té la impressió que encara no som ciutadans lliures?

—Tot depèn de com es mirin les coses. Podem

elegir, sí, però sempre tenint clar que hi ha uns límits. Les possibilitats mai no són infinites.

—Al llibre l'escriptor va per lliure; a la vida real l'autor...

—Intento en la mesura que puc, ser rebel, una actitud vital que actualment està bastant oblidada. I parlo d'una rebel·lió serena, pensada, allunyada de les coses amb les que ens matxuquen sovint repetidament...

—Per a vostè la societat actual...

—Trobo que està massa adoctrinada. No veig actituds fermes i decidides per a fer front als aspectes negatius que presenten les ideologies que ens dominen.

—Quins són els seus projectes més immediats?

—Ara estic fent una altra novel·la en la que el tema predominant és la literatura i la realitat. Després, una vegada acabada, m'ha d'agradar.

—Com porta això de fer campanya del llibre?

—Em sento una mica estrany.

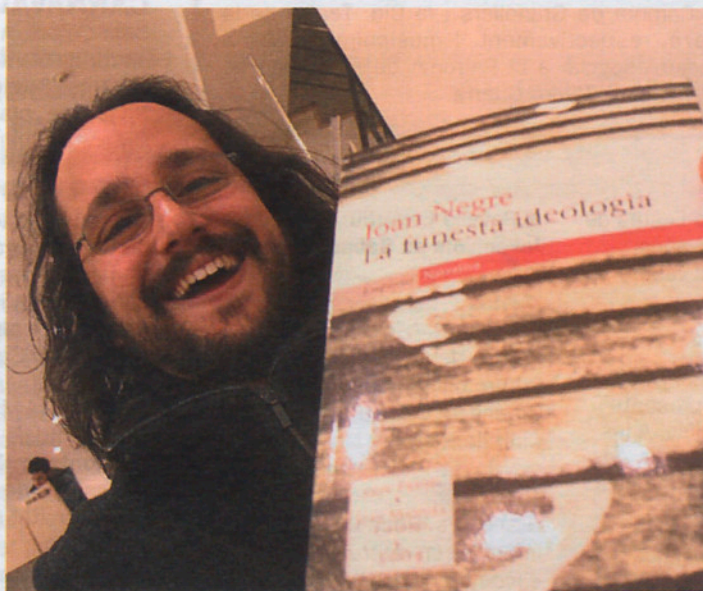
—Segueix el dia a dia literari de la comarca?

—Estic al corrent, però em mantinc al marge. Prefereixo no involucrar-me en cap moviment literari, ja que això em permetrà disposar de més temps per escriure.

PACO MONJA

Joan Negre i Ruvireta (Vic, 14-1-1978). Aquest escriptor resident a Granollers des de ben petit és llicenciat en Filosofia i acaba de guanyar recentment l'últim premi Just Manuel Casero, convocat per la Llibreria 22 de Girona, amb la novel·la curta *La funesta ideologia*. La seva ha estat, literàriament parlant, una entrada triomfant, ja que ha guanyat aquest prestigiós guardó que edita Empúries, al primer concurs al qual s'ha presentat, per la qual cosa l'encert ha estat total. Tot i que ha fet fins fa poc diversos treballs per «*anar vivint mentre estudiava*», és conscient que vol ser escriptor, una tasca a la qual es dedica des de fa un temps amb passió i amb un calendari de treball «*per intentar tirar endavant alguns dels projectes que tinc entre mans*». Conscient del que signifiquen els premis com a trampolí de llançament, pensa seguir dedicant hores i hores a una feina que li agrada molt. En aquesta primera incursió, ha traslladat a les pàgines del llibre en forma de paràbola la relació existent entre el poder i la sumissió. Allunyat fins ara dels moviments literaris de Granollers i comarca, coneix i sap de les iniciatives que hi ha en aquest camp, tot assenyalant que «*em trobo bé anant sol i descobrint una faceta que m'entusiasma*». Filòsof de formació, aquest jove que passà per les aules del col·legi Cervetó, diu que no li importaria, «*al contrari, estaria però que molt bé*», ser escriptor i poder viure de la literatura». ♦

Xavier Solanas

JOAN NEGRE

ESCRITOR, GUANYADOR DEL PREMI JUST MANUEL CASERO